

Nr 663

Av herr **Andersson, Torsten, m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 142, angående lönegradsplaceringen för vissa tjänster m. m.

(Lika lydande med motion nr 794 i Andra kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 74/1960 uttalade statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet allvarliga bekymmer över bristen på mätningstekniker inom lantmäteristaten. Som en av de tyngst vägande orsakerna till denna brist har anförts mätningsteknikernas löneläge. Föregående år uppflyttades ett antal tjänster för mätningsteknikerna, därav 30 till 17. lönegraden, men uppflyttningarna förbehölls inom specialorganisationerna verksamma tekniker. I Kungl. Maj:ts proposition nr 142/1961 föreslås nu ytterligare uppflyttning av mätningsteknikertjänster, därav 30 till lönegrad 19, samtliga likaledes förbehållna specialorganisationerna.

Föregående år påvisades i motioner i anslutning till ovannämnda proposition nr 74, att ett fastslående till specialorganisationerna av de högre tjänsterna för mätningsteknikerna innebar en deklassering av de inom distriktsorganisationerna verksamma teknikerna. Dessa är i allmänhet väl meriterade och sålunda berättigade att söka tjänst inom specialorganisationerna. Men många har t. ex. av familjeskäl eller av lojalitet mot det distrikt, där de har sin tjänst, underlåtit att söka sådan tjänst. Vådan av att förbehålla de högre mätningsteknikertjänsterna för specialorganisationerna har dock visat sig. En viss avtappning av distriktsorganisationernas mätningsteknikerkår fortgick under senare halvåret 1960 och uppgår från och med årsskiftet 1960/61 intill innevarande dag till ej mindre än 14 mätningstekniker.

De inom distriktsorganisationerna verksamma mätningsteknikernas arbete måste anses vara minst lika kvalificerat som det arbete mätningsteknikerna inom specialorganisationerna har att utföra. Härtill kommer att den delegering av arbetsuppgifter från den högre utbildade personalen till den lägre utbildade, vilken betecknats såsom önskvärd av såväl statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet som riksdagens jordbruksutskott, i betydligt större utsträckning torde kunna ske inom distrikts- än inom specialorganisationerna. Med hänsyn till dessa förhållanden framstår förslaget som ägnat att ytterligare förstärka avtappningen av distriktsorganisationernas mätningsteknikerkår och som icke rättvist mot medlemmarna i denna kår. De nu till uppflyttning föreslagna tjänsterna bör därför enligt

vår mening stå öppna att söka för samtliga mätningstekniker inom lantmäteristaten och bör besättas med de mest meriterade oavsett om de tjänstgör inom distrikts- eller specialorganisation.

Med anledning av det sålunda anförda får vi hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 142/1961 måtte besluta att de från Ae 13 till Ae 19 till uppflyttning föreslagna 30 befattningarna för mätningstekniker må hänföras till distriktsorganisation såväl som specialorganisation i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 9 maj 1961

Torsten Andersson

Carl Eskilsson

T. V. Mattsson

And. E. Johansson